

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 pa ździernika 2019 roku

Pozwem z dnia 17 grudnia 2018 roku (data prezentaty biura podawczego) powódka I. B. (1) reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu odwołania lotu, zaplanowanego na dzień 19 czerwca 2018 roku relacji W. – C. o numerze rejsu LO 003 (pozew k. 4-5v).

W odpowiedzi na pozew z dnia 03 kwietnia 2019 r. (data stempla pocztowego) pozwana (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko, pozwana przyznała, że przedmiotowy lot został odwołany. Wyjaśniła, że samolot rejsu został, w wyniku niekorzystnych warunków atmosferycznych w C. oraz interwencji medycznej na pokładzie, zawrócony z drogi kołowania. Wskazała, że powyższe okoliczności spowodowały przekroczenie dozwolonego czasu pracy załogi. Wyjaśniła, że przewoźnik nie dysponował dodatkową załogą do wykonania rejsu. Podała, że pasażerom zaoferowano bezpłatną zmianę rezerwacji na rejsy alternatywne tego samego dnia lub w dniu następnym (odpowieź na pozew, k. 22-24v).

Pismem z dnia 31 lipca 2019 r. (data stempla pocztowego) powódka podtrzymała powództwo, a ponadto podniosła, że nie zaistniały anomalie pogodowe, które mogłyby zakłócić rejs (...) w dniu 19 czerwca 2018 r. (pismo, k. 50-53)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. B. (2) zawarła umowę przewozu lotniczego na trasie W. - dnia 22 maja 2018 roku przez przewoźnika (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W.. Lot o numerze LO 003 na trasie W. – C. z dnia 19 czerwca 2018 roku został odwołany. I. B. (1) dowiedziała się o odwołaniu lotu w dniu odwołania, gdy przebywała na lotnisku w W. (okoliczności bezsporne, a nadto dowód: wydruk elektronicznego biletu lotniczego k. 6-8).

W dniu 27 czerwca 2018 r. szkoda została zgłoszona za pośrednictwem strony internetowej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.. Zgłoszenie szkody zostało potwierdzone wiadomością e-mailową z dnia 27 czerwca 2018 r. przez przewoźnika na adres (...) poprzez nadanie sprawie numeru (...)PUB. Przewoźnik wiadomością e-mailową z dnia 2 sierpnia 2018 r. odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na sytuację ograniczającą odpowiedzialność przewoźnika zwalniającą go z obowiązku wypłaty odszkodowania z tytułu niekorzystnych warunków atmosferycznych oraz koniecznością interwencji medycznej na rejsie poprzedzającym (dowód: korespondencja e-mail, k. 9-11).

Pismem z dnia 6 grudnia 2018 r. I. B. (2), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wezwała (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty (dowód: wezwanie do zapłaty, k. 12)

Odległość między lotniskiem C. w W. oraz C. O'H. (USA) wynosi 7520 km (fakt notoryjny).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których autentyczność i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła wątpliwości Sądu oraz twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez strony, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi

wątpliwości co do swej zgodności ze stanem rzeczywistym, a w myśl art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, że Sąd rozpoznał niniejszą sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 1481 § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Z uwagi na zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, który w ocenie Sądu należy uznać za wystarczający oraz okoliczność, że żadna ze stron nie złożyła w pierwszym piśmie procesowym wniosku o przeprowadzenie rozprawy Sąd, mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, uznał, że przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie nie jest konieczne.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za odwołany lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1 500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Należy też wskazać, że umowy charakter odpowiedzialności przewoźnika na podstawie rozporządzenia nr 261/2004 został wyraźnie przyjęty w orzecznictwie (...). W wyroku z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie C-204/08 R., (...) jako podstawę jurysdykcji krajowej w sprawach o odszkodowanie na podstawie rozporządzenia 261/2004 przyjął art. 5 pkt 1 lit. b tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych dotyczący postępowań, których przedmiotem jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy (obecnie nieobowiązującego). Z kolei w wyroku z dnia 23 października 2012 r. w połączonych sprawach C-581/10 i C-629 N. i in. wspomniano o zasądzeniu od przewoźnika lotniczego odszkodowania z tytułu szkody poniesionej przez pasażerów w związku z niewykonaniem umowy przewozu lotniczego. Pogląd o umownym charakterze roszczeń podzielił także Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 17 marca 2017 r. III CZP 111/16 (LEX nr 2248746).

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu”.

Nadto w wyroku w sprawach połączonych C-581/10 i C-629/10 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał, iż „pasażerowie lotów opóźnionych o trzy godziny lub więcej nie mogą być traktowani w sposób odmienny od pasażerów korzystających z odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c) pkt iii) tego rozporządzenia ponieważ takie nierówne traktowanie nie jest należycie uzasadnione w świetle celów realizowanych przez to rozporządzenie. Aby usunąć to nierówne traktowanie, wykładni rozporządzenia nr 261/04 należy dokonywać w ten sposób, iż pasażerowie znacznie opóźnionych lotów mogą korzystać z odszkodowania takiego samego co pasażerowie lotów odwołanych, czyli z odszkodowania przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c) pkt iii) tego rozporządzenia.”

W tym miejscu należy wskazać, iż poza sporem w niniejszej sprawie było, że pozwany był przewoźnikiem lotniczym obsługującym przedmiotowy lot nr LO 003 na trasie W. – C. w dniu 26 lipca 2018 roku. Poza sporem było również odwołanie lotu i opóźnienie przylotu trwające dłużej niż 3 godziny. Kwestią sporną był natomiast podniesiony przez pozwanego zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności. Jak podniesiono w odpowiedzi na pozew, powodem opóźnienia lotu były złe warunki atmosferyczne.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał faktu, aby opóźnienie lotu nr LO 003 było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradyktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Wyrok SA w Poznaniu z dnia 20 września 2006 roku, I ACa 394/06).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, iż pozwany w żaden sposób nie wykazał, że wystąpiły nadzwyczajne okoliczności zwalniające go z wypłaty odszkodowania. Przede wszystkim załączone do odpowiedzi na pozew dokumenty w postaci raportów pogodowych oraz komunikatorów E. nie są wystarczające, aby uznać, iż opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności. Pozwany winien bowiem wykazać, że opóźnienie lotu było wynikiem złych warunków pogodowych, że z powodu tych warunków samolot nie mógł faktycznie wylądować lub wystartować oraz, że pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych działań nie można było uniknąć opóźnienia.

Należy podkreślić, że obowiązkiem Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd nie jest również zobligowany w żaden sposób do doszukiwania się w zgromadzonym w toku sprawy materiale nie powołanych dowodów czy nie podniesionych szeroko rozumianych zdarzeń bądź okoliczności, które ewentualnie mogą być korzystne dla strony postępowania.

Podkreślić należy przy tym, że argumentacja pozwanego dotycząca warunków pogodowych i interwencji medycznej nie dotyczyła w sposób bezpośredni rejsu LO 003.

Pozwany powoływał się bowiem na opóźnienie rejsu LO4 z dnia 18 czerwca 2018 r. lecącego do W., który w wyniku niekorzystnych atmosferycznych w C. oraz interwencji medycznej na pokładzie został zawrócony z drogi kołowania. Pozwany wskazał, że powyższe okoliczności spowodowały przekroczenie dozwolonego czasu pracy załogi, co w konsekwencji uniemożliwiło wykonanie tym samym samolotem lotu na trasie W. – C..

Pozwany podniósł, również, że port lotniczy w C. O'H. nie jest portem bazowym przewoźnika. Nie można jednak tego samego powiedzieć o porcie lotniczym w W., skąd nastąpić miał wylot rejsu LO 003 i gdzie pozwany, w granicach swoich możliwości, powinien mieć możliwość takiego zorganizowania lotów i pracowników, aby zabezpieczyć zastępczy lot na wypadek opóźnienia innego lotu. Argumentacja pozwanego jest zatem w istocie powoływaniem się na opóźnienia wynikające ze ścisłej zależności i planowanej terminowości innych lotów przewoźnika, a nie warunków powodowych czy innych nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Pozwany w istocie powołuje się na kwestie leżące w zakresie wewnętrznej organizacji spółki przewozowej, a nad tymi powinien mieć pełną kontrolę.

Reasumując, należy wskazać, iż podniesione przez pozwanego okoliczności i załączone dowody w żaden sposób nie pozwalają na przyjęcie, aby odwołanie rejsu było następstwem „zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004.

Wobec powyższego Sąd uznał, że powódce przysługuje odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku, w wysokości 600 Euro.

Roszczenie o odsetki za opóźnienie w wysokości ustawowej za okres od dnia wymagalności roszczenia do dnia zapłaty jest oparte na art. 481 § 1 i 2 Kc. Termin spełnienia świadczenia głównego określany jest zgodnie z art. 455 Kc. Dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym lub wynikającym z właściwości zobowiązania, a w przypadku gdy termin nie zostanie w taki sposób oznaczony, jeśli nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie główne staje się więc wymagalne z chwilą upływu terminu lub niezwłocznie po wezwaniu ze strony wierzyciela.

Roszczenie powódki zostało skutecznie zgłoszone pozwanemu w postaci reklamacji w dniu 27 czerwca 2018 r., zatem pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia 28 czerwca 2018 roku.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W związku z tym Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1017 zł, na które składała się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł oraz 100 zł tytułem opłaty od pozwu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.